

Brev till Selma Lagerlöf från Sophie Elkan: 1893-1898. L 1:1 - 87

Elkan, Sophie,

HS L 1:1

Göteborg den 3 Mars 1844.

212

Min kärna ranns du!

Om du vinst, vilken
svack af lycka och tillstånd jag ser, när jag tärta ert
huf och mig ut. Finsta vinn sluppit igång. Jag
om i vinst, i vinst på den, jag vet att den är i
sändigt viktigt och jag har väntat och vridit på
den i värdighet, tiller jag på ert vinst vord mig
hos från studentens och gafs en dithyramb - af
Shygs! På jag i gläd. Och att du tycker att
Kathols renen ommit. Står du, det är på mig
vid att vinn i mig på räkna, vi du tala efter
det om och det andra och du vinn, hvad du tycker
behöves vara ut anständer och jag står till det,
bara att du vinst och jag vinn, att jag är på mig
Gunnels renen vinn jag en vinn vid utan laka
den till tillvordan och skiper på, på, vi. Jag har
jagt mig omständel renen, om vofte afrossen
och lyra ut blidert med piches glans om jag
jagt en bestipit hem - stika på i vinn vid jag

at hvar er det hvar naturligtis vinsten vaa en
och armene. Lela hennes berättelse ligger i sin
allriande slussningen ut:

"Från lala, just i hvarinn Kostade och bostaderna
kom, emedan hvar erhållet en delig uppföring,
tyndt alla Parla. Vacker, brist, mycket god
färing, alskvad färdade hvar i sin framförelse
Mungu och byggan, prinnis och färd, grepar
och bostaderna."

Det är det enda jag vet om Emstances vinn det
är en berättelse i en viss.

Om jag jag sig: tycker du att jag kan skilja till,
Allom skiljden och ^{bedje} jag hvar om hvar vilje ge
enig de upplysning hvar om Emstances färd vaa
till jo färd om tillkommen med hvar på
skiljden, men den det den de delar, om detta färd
hvar jag aldrig vet. och om du det tycker. hvar tycker
du, att jag vid den skilje skilje hvar. - jag hvar
en mer vinstig af det som uttryck alls intet
skilje för hvar, vinst om bara skilje. och den
färd hvar i sig, skilje. jag vilje mig med att vilje
: allom vinstig, att jag hvar om vilje vilje af

omman Nils eller mig; i detaljer, scenen med o fästom
 skickningen kan jag se från bussen, men där antas
 sen: mig ord - Lora hägr. Likaledes

och Tycker du inte, att man som allt detta, som du
 leta är ruckigt, att jag är sticket det till Karl
 och Bonnier (det säger ännu minst en människa) äro
 om jag ej gjort stulet på Kungens och sedan jag
 antyder hur den blir bli med mig ord fästom på en
 John: Björnsjöns hägr, ifall han undantogs
 skick med den. Att är det viktigaste som är spelt
 handlet, sedan kommer jag ut på följande, äro ut
 till verkstaden på många följande som ^{stäm} ~~stäm~~ det
 märker inte Bonnier, annat än på ^{skiff} ~~skiff~~ och om
 bli tacka: i alla fall. Jag vill allt detta genom, ty
 jag naturligtvis till ingenting annan jag vill
 om jag hamnar i gubben ^{allt} ~~allt~~ fram, och
 tillräckligt många besöket är fullt och vackert
 följande, jag ut som ut Betz skicka till honom
 Lora! Därmed är ut följande på Enten följande.
 Betz skref b. a. i. g. m.

"Karl talade med prins Eugen på bussen, sedan
 pågick Karls mening om Tittius, på Kungens ord, att han

icke justas sig det minste på minnits värde
priser att minnen förefatt nägot tillnå och
att det knappt var antygnigt, att den som upp,
men att Texten, som icke var till lita ^{en} höj,
brän med anledning af de olika stilarne dock
had intresserat honom synnerligen mycket.
Lad Lad berde på att Texten.

Vidare talas om att han varit hos Luridabys
med Skjelloms och några andra ^(se Skjelloms utskrift) herren och damen

Luridabys har en fullständig mening på uppläsning,
han had best på Skjelloms om att taga några ^{en}
en saga om mycket obetydlig, hennes lilla
örkestergit; skonan var rätt rolig.

Den var att Betz inte lita på bliffa sig! —

Det var på i sig ut om att skolan var till
hö mycket af uppläsning hos Luridabys skolan
skolan sig tycke det sig var icke till tillhögen om
uppläsningen / Betz skuf att det litar ^{li} vil
mycket en akademisk solung, eller han tycke
en gruppman, som han fette till att lita upp om
af chudersens saga på uppläsning var druckta och
mycket tillhögen.

